

ΦΑΗΛΟΣ Μ. ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ

Άλλο λαϊκός κι άλλο λαϊκιστής

Μερικοί τα μπερδεύουν. Λαϊκός δεν σημαίνει πανηγυριτζής. Δεν σημαίνει ευτελής, βάρβαρος, ημιμαθής ή και αγράμματος, για κατανάλωση. Η αληθινή λαϊκότητα απέχει από αυτήν της τηλεψίας, όσο το αυθεντικό λαϊκό... **σελ.6**

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Άηλο ηαϊκός κι άηλο ηαϊκιστής

Μερικοί τα μπερδεύουν. Λαϊκός δεν σημαίνει πανηγυριτζής. Δεν σημαίνει ευτελής, βάρβαρος, ημιμαθής ή και αγράμματος, για κατανάλωση. Η αληθινή λαϊκότητα απέχει από αυτήν της τηλοψίας, όσο το αυθεντικό λαϊκό τραγούδι από τα σκυλοτραγούδα. Άλλο ο Μάρκος κι άλλο ο Καρβέλας...

Το απόσταγμα της αληθινής λαϊκότητας είναι λιτό, δωρικό, ποτέ φλύαρο κι ευτελές. Είναι σαν να συγκρίνεις το ζεϊμπέκικο του μάγκα με αυτό το χοροπηδηχτό πράμα, που χορεύουν μπουλουκηδόν στις πίστες αποτριχωμένα αγοράκια με κολλητά παντελόνια και τατουάζ ή μισοξεβράκωτες γκόμενες, με το διάστρεμμα εν όψει λόγω γόβας.

Ο αληθινά λαϊκός νοιώθει ως τα βάθη της ψυχής του πως, πχ στον κινηματογράφο, αυθεντικά λαϊκό είναι το έργο του Τάκη Κανελλόπουλου, του Αλέξη Δαμιανού και του Λάκη Παπαστάθη. Γιατί ο «Ουρανός», η «Ευδοκία» και το «Στο καιρό των Ελλήνων» είναι μια δημιουργική συνέχεια, σε άλλα ύψη κι άλλα βάθη, του λαϊκού πολιτισμού. Τα βλέπεις μικρός, αδαής, ανυποψίαστος, με ορθάνοιχτα μάτια κι αισθάνεσαι, για πρώτη φορά, πως τελικά υπάρχει και ποίηση με κινούμενες εικόνες. Μπορεί άλλοι να πούλησαν πιο πολύ αλλά αυτοί οι τρεις, από την γενιά τους, θα μείνουν χαραγμένοι στο μάρμαρο της αληθινής μνήμης του Έθνους.

Η λαϊκότητα εμπεριέχει καθαρότητα, ντομπροσύνη και πάνω απ' όλα θάρρος. Διότι, θυμίζω, το θάρρος είναι η πρώτη στη αρετή. Και στην πολιτική και παντού. Όποιος φοβάται, πέφτει και κοιμάται.

Η λαϊκότητα και στην πολιτική δεν σημαίνει να είσαι λαϊκιστής του κερατά, «ευπώλητος», να εκφράζεις τα χαμηλότερα ένστικτα των ανθρώπων.

Ο λαϊκιστής εξαπατά τον λαό, υποκρίνεται, τον παραμυθιάζει για να τον παρασύρει. Ο λαϊκός σέβεται τον λαό, του λέει την αλήθεια, τον οδηγεί, αφουγκραζόμενος τις αληθινές ανάγκες του και πάντα προσπαθεί να τον πάει πιο ψηλά, να του δείξει τους μακρινούς ορίζοντες και τις απάτητες κορφές. Ο λαϊκός είναι ηγέτης. Ο λαϊκιστής είναι διαχειριστής και, συνήθως, τροχονόμος συμφερόντων. Ο λαϊκιστής δείχνει πάντα κάτω, εκεί που άλλωστε σέρνεται ο ίδιος.

Λαϊκότητα σημαίνει να προέρχεσαι από τον λαό και να τον υπηρετείς. Να είσαι γαλουχημένος με τις αξίες του και να υπηρετείς αυτές και τα συμφέροντα των πολλών και αδύναμων, επιδιώκοντας όμως πάντα την ενότητα της κοινωνίας μέσα από την δικαιοσύνη, την άμβλυση των διαφορών. Λαϊκός σημαίνει αδιάσπαστα ενωμένος ψυχικά κι ιδεολογικά με την έννοια του Έθνους, από την Χειμάρρα ως την Καρπασία. Δεν μπορείς να είσαι λαϊκός και ταυτόχρονα άπατρις, νε-

♦ **Λαϊκότητα σημαίνει να προέρχεσαι από τον λαό και να τον υπηρετείς. Να είσαι γαλουχημένος με τις αξίες του και να υπηρετείς αυτές και τα συμφέροντα των πολλών και αδύναμων, επιδιώκοντας όμως πάντα την ενότητα της κοινωνίας μέσα από την δικαιοσύνη, την άμβλυση των διαφορών**

με στην μάπα καθ' εκάστην.

Η εξουσία στην Ελλάδα είναι ένα ημικλειστό κλαμπ συγκροτημένο με τους παράδοξους ταξικούς όρους της χώρας μας. Τα μέλη της ανταλλάσσουν διαπιστευτήρια και συγκροτούν δεσμούς στο Κολωνάκι και στα ακριβά σχολεία. Ελάχιστοι γόννοι αληθινών αστών και πολλοί προερχόμενοι από τα τζάκια της διαπλοκής και της νομής του δημοσίου χρήματος. Κάβουν παρέα, συγχρωτίζονται ποικιλοτρόπως μεταξύ τους, ενίοτε ανταγωνίζονται πολιτικά κάτω από διαφορετικές σημαίες αλλά στο τέλος της μέρας ανταλλάσ-

οφιλελεύθερος ανθρωποφάγος ή ψευτοδιεθνοιστής. **Τότε σημαίνει πως η Ελλάδα πέρασε από μέσα σου και δεν ακούμπησε με τον απέραντο πλούτο της, τον ανθρωποκεντρισμό της και την αρμονική ποικιλία των αποχρώσεων, των γεύσεων και των ήχων της. Σημαίνει πως είσαι σκάρτος, έχεις βαριά κοινωνική αρρώστια, για να μείνεις ανέγγιχτος από τις ιδέες, τους ήρωες και τα σύμβολα της.**

ΑΠΟ ΤΟΝ
**ΦΑΗΛΟ Μ.
ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗ**
ΔΙΚΗΓΟΡΟ
<http://www.antinews.gr>

Πότε είχαμε καμιά φοβερή αστική τάξη και δεν το πήραμε είδηση; Κι αυτών που καμώνονται την αριστοκρα-

τία, άμα σκαλίσεις το παρελθόν τους, θα βρεις προγόνους εμπόρους, βοσκούς, αγρότες ή και κατσικοκλέφτες. Μια - δυο γενιές πίσω σηκώνανε ψηλά τα πόδια τους και στο ίσωμα, μαθημένοι από τις πέτρες στις ανηφόρες του χωριού. Όλοι εσωτερικοί μετανάστες είμαστε και σίγουρος «αριστοκράτης» είναι όποιος κατάγεται από τίμιους ανθρώπους. Αν περπατούσαν πίσω από το αλέτρι, ακόμη καλύτερα. Σίγουρα έκαναν δημιουργική δουλειά. Τροφοδοτούσαν το Έθνος, όταν δεν πολεμούσαν γι' αυτό. **Η λαϊκότητα δεν καθορίζεται με τηλεοπτικούς όρους. Όποιος είναι αγοραίος και προβάλλεται γιατί σκανδαλίζει, προκαλεί αλλά στο τέλος είναι πειθήνιο τσανάκι του συστήματος, δεν είναι ντε και καλά «λαϊκός», επειδή τον τρώ-**

σουν συναδελφικά νεύματα και φιλοφρονήσεις στα στέκια της μόδας. Σαν αντίδοκο δικηγόροι μετά το δικαστήριο. Τα διευθετούν όλα εντός του κύκλου τους. Κι όταν λέμε όλα, εννοούμε όλα.

Η αληθινή λαϊκότητα είναι γι' αυτούς φολκλόρ, μια καταναγκαστική επαφή με την πλέμπα, διότι, φευ, η πλέμπα ψηφίζει. Για τον προσεταιρισμό αυτών των ψήφων, που δεν μυρίζουν, όπως και τα λεφτά, είναι πιο χρήσιμοι οι πειθήνιοι λαϊκιστές. Η ευτέλεια τους καθιστά πιο ακίνδυνους. Terra incognita η αληθινή λαϊκή ψυχή, μια εξωτική πλευρά της κοινωνίας, την οποία η βλαχομπάροκ ελίτ επισκέπτεται σπανίως. «Δεξιοί» ή «αριστεροί» πάνε εκεί, όπως καμιά φορά τρώνε κανά «βρώμικο» μετά τα χλιδάτα μπουζούκια. Αλλά μέχρι εκεί...